

Szerkesztőség:

Rimaszombat Koháry-utca 21
szám. Ide intézendő a lap szel-
lemi részét érdeklő minden
közlemény és levelezés

Ügytelen levelet nem foga-
dunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Égész évre . . . 8 korona.
Félévre . . . 4 korona.
Három hónapra . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Felelős szerkesztő: Dr. DIENES GYULA.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a könyvnyomdában
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyiltér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhásos petisor tér-
fogata 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyiltér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezésérüben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Nyugalom.

A választások küzdelmei vármegyénkben az egész vonalon véget értek.

Méltóbb hangon alig lehet befejezni az alkotmányos élet szabad megnyilatkozásának lefolyását, mint a hogy a rimaszombati kerület választási elnöke: Máriássy Andor, ez az érdekekben gazdag férfiú, közeletünknek eme teljesen független, higgadt gondolkozású kimagasló alakja, a választási eljárás lezárása után az eredményt kihirdette.

„Alkotmányos jogát — ugymond — mindenki meggyőződése szerint szabadon gyakorolhatta, tehát ebben a tudatban lelje mindenki a legtöbb megnyugvását. A felkavart szenvedélyek csillapuljanak le s a polgárok szívében élő hazafiúi kötelességek és törvény-tisztelet hatalma vegyen erőt az indulatokon. Legyen béke és nyugalom!”

Szép, krisztusi szavak ezek. Talán nem is visznek miattuk a Golgotára senkit, hanem megszívlelik mindenen azokat és így nemsokára csakugyan szent lesz a béke utcán, közhelyeken és az egész társadalomban.

A győztes pártok talán nem élnek azzal a kegyetlen joggal, mely a régi rómaiak történetében oly számtalanszor megisméltette egyesekkel ama fájdalmas felsóhajtást: „Vae victis!” Jaj a legyőzötteknek!

A legyőzöttek pedig nem élnek vissza helyzetükkel, melyet a győző párt nyugodt fölénye teremt számukra, midőn sokat elnéz és megenged olyat is, a melyet más időkben nem volna szabad tűrni és engedni.

A választás bizony nagy lelki izgalmakat megmozgató hullámvérése a közeletnek, de azért a tenger sem haragos örökké, ha már egyszer a vihar elmúlt.

A győzelem tehet ugyan elbizakodottá, a leveretés pedig elkéseredetté valakit, egyeseket,

TÁRCZA.

Az éu szerelmem története.

Írta: ALMANSOR.

Vilma és Erzsí a felsőbb leányiskola hatodik osztályának növendékei valának és a szomszédban laktak özvegy Kállainénál.

Vilma magas, karcsu, fejletlen, de szép arczu leány volt, míg Erzsínek domboru melle és szépen fejlett csipője némi kárpótlást nyújtott a kevésbbé szép arczért. Mert Erzsí nem volt szépek mondható, de annál beszédesebb, kedvesebb és szerelmesebb természetű, mint a hogy a kevésbbé szépek rendszeren ilyenek szoktak lenni.

Mint hogy a szomszédban laktak, én beleszerettem Vilmába. Ő is szeretett engem, bár ő sohasem mondta a szemembe, hogy szeret, mert hallgatag, félénk és szégyenlős leány volt, de Erzsí, mint szerelmünk közvetítője megvallotta nekem, hogy Vilma sokat beszél, sokat ábrándozik fölém.

Ez a mese egyik oldala. A másik oldalon t. i. Erzsínél Tarnóczy Gyurka volt az ideál, egy a szerelmet fumigáló, hideg és közönyös jogász barátom, de a mellett igen szép és érdekes fiú. Gyurka nem szerette Erzsít, pedig az a leány tapasztalatlan, ifju és szerelmes szívének egész hevével szerette őt. A megbolondulásig szerette.

Gyurka és Erzsí szerelmének — a kölcsönösség elvénél fogva — én voltam a közvetítője, de működésem nagyon egyoldalú volt, mert Gyurka soh'se kérdezett tő-

de azért a jelen esetben még sem hisszük, hogy az egész társadalmat nálunk akár az egyik, akár a másik lelki indulat tartaná járomban hosszabb ideig.

Mert hiszen a két pártot a társadalmi és közeletben nem lehet mindig, mindennap két táborra szakítani. Mert ha így volna, akkor ne is lakjunk együtt tovább egy perczig se. Emeljünk egymás közé chinai falakat és ne is ösmerjük egymást többé soha!

Ilyen bolondot már pedig csak még se teszünk no. Mert nem is lehet. Egy a másunkra vagyunk utalva. Iparos, kereskedő, ügyvéd, hivatalnok, úr, paraszt lehetetlen, hogy megéljen egymás nélkül, tehát aki ezek közül nagyon kimutogatná a foga fehéret a duzzogásban, az mihamar megkeserülné a maga alkotta helyzet viszasságát, mert éreznie kellene, hogy még az is, akit barátjának hitt a nagy politizálásban: ellensége is lehet ám a köznapi élet sivárságának érdekhajhászásában. Hát még inkább az, akinek ellenében a szabad választásban a „szólásszabadságot“ is tulságos mértékben alkalmazták egyesek!

Jó lesz ezt meggondolni jobbrul is, balrul is. Jó lesz egy nagyot aludni a sok álmatlan éjszaka izgalmi után és nyugodt, pihent agyvelővel gondolkozni a társadalmi és közelet rendszer mederbe való terelésének módozatai felől. Mert tessék elhinni, csakugyan úgy áll a dolog, hogy jobb egy béke száz háborunál.

Tehát — feleljtsünk.

Ne élösködünk az elmúlt idők többé-kevésbé keserü emlékein, hanem tekintsünk a jövőbe, a melynek hajnalhasadása valami tavaszi, üde légáramot fuvall felénk.

Nekünk úgy tetszik, hogy új és az eddiginél jobb korszak bekövetkezése nyilott meg a választásokkal országszerte, — tehát itt a mi vármegyénkben is.

Az elvek iránt való bizalom és nyiltság kö-

lem semmit Erzsíről. Annál nehezebb volt feladatom Erzsínél, ki a kérdések egész özönével rontott nekem, valahányszor találkoztunk: hol van Gyurka, mit csinál Gyurka, mikor jön Gyurka, mit mondott Gyurka, ide Gyurka — oda Gyurka, nekem nem volt alkalmam egyetlen egy árva kérdést feltenni Vilma hogyléte felől, mindig ő volt felül.

Ha hivatásos író volnék, még sok mindent kellene elmondanom alakjaim jellemzésére, de miután az íráshoz keveset értek és ennél fogva az írók közé tolakodni nem is akarok, csak a vidéki dilettáns kerékvágásában maradok, mondván: így teltek a napok. A nagy szerelmemnek az volt a természetes következménye, hogy rendszeren én csináltam a lányok házi feladatait, sokat sétáltam az ablakok alatt, sokat kurizáltam nekik a kertben a kerítésen át és a második alapvizsgán egyhangulag — persze önként azt hiszik, hogy most megint a régi chablon következik, figé! — keresztül jöttem. Mert én ügyes fiú vagyok. Daczára az egész évi otthon tartózkodásnak és pihenésnek, sőt könyveim felvágatlan voltának, vizsgáimat mégis letettem. Van egy jó módszerem, ha érdeklődni méltóztatnak, szivesen elmondom, de csak négyszemközt a lakásomon. Tessék a Szerkesztő urtól megkérdezni nevemet és lakásomat, ő megmondja.

De kezdek eltérni a tárgytól. Szóval a vizsgát lettem és most már szabadon, minden lelkifurdalás nélkül mulathattam, mert sok alkalom is volt reá. Gyönyörű májusi idő volt, minden szív felvidult a remek tavaszi napfényben. Vágytunk ki a zöldbe ifju, vén egyaránt. Majálisok, kirándulások naponként tarttak, én azt hittem, hogy elkoptatom a lábamat, annyit tánczol-

zelőbb hozta egymáshoz az együvé tartozó elemeket társadalmi és még nemzetiségi színezet szerint is. A helyzet tehát tisztult a közeletben: tudja mindenki, ki hová tartozik. Nem kell egymásra gyanakvólag néznünk, nem kell egymást alattomoskodással vádolnunk. Tisztában vagyunk egymással.

A társadalmi életben pedig felszabadulván az értelmi osztály minden eddigi tartózkodás és hidegség alól, szintén közelebb huzódik majd egymáshoz mindazon társadalmi osztályok különböző rétege, a melyeket eddig alig-alig lehetett együvé hozni. Ha megismerjük egymást, ha sürübben érintkezünk egymással, mindjárt látni fogjuk, hogy egy választás átmeneti izgalmiból ostobaság lenne valami ellenszenvet tartogatni szíveinkben a jövő időkre. Ki kell dobni lelkünkől minden keserőséget, minden rekriminációt! Ezt követeli a társadalmi rend és béke érdeke.

Tegyük azt, amire Máriássy Andor kért mindnyajunkat pártkülömbőség nélkül: tiszteljük a törvényt és hazafiúi kötelességeink érzetével csilapítsuk le indulatainkat.

Legyen béke és nyugalom!

Városi közgyűlés. Rimaszombat város képviselőtestülete, f. hó 7-én hétfőn közgyűlést tart, melynek tárgya, a tisztviselők fizetésrendezése és a szervezeti szabályrendelet módosítása, továbbá a községi iskolaszék tagjainak eskületétele fogja képezni.

Képviselőválasztások.

Lezajlott a harc, s vármegyénk összes kerületeiben f. hó 2-ikán megtörténtek az országgyűlési képviselő választások, melyeket rendszeres szervezkedés, élénk és lelkes akció előzött meg.

Rimaszombatban a kedélyek az utóbbi időben rendkívül izgatottak voltak; itt és az egész

tam; a nyelvemet, annyit beszéltem; a ruhámat, annyit heverésztem az erdőben, szóval mulattunk. Alig győztem a meghívó-leveleket bontani, a mik a vidékről jöttek. Háromszoros zsebpénzemet a cigány, a csokrok, a koscsikázás felfalta. Már egy napon megerősödött bennem az elhatározás, hogy abban hagyom a mulatságot.

— Csak még egyszer, gondoltam magamban, hadd mulassak Parsyékna! Almason, csak azért, mert Erzsí is ott lesz, azután vége legyen e lump életmódnak.

És ez a mulatság tényleg az utolsó is volt abban a saisonban, mert alig hogy kiértünk Almásra, megeredt az eső és szünet nélkül esett Medárd napjáig és Medárd naptól 40 napig.

Parsyné kétségbe volt esve. Volt is oka szegénynek. A sok elemözsa már künn volt az erdőben, az eső nem akart elmúlni, kicsi volt a lakás, sokan voltunk, a hangulat is borús lett, a lányok szóltanul ültek, a fiuk zsebrerakott kezekkel állottak az ablakmélyedésekben. Miska bácsi kárörvendő hanglejtéssel korholta nejét:

— Tudám, hogy ez lesz a vége. Mert nálunk addig halogatnak mindent, addig terveznek, míg végre is rosszul sikerül. Százszor mondtam, hogy a mult héten tartasuk, -- nem, az asszony mindig okosabb akar lenni.

De megint eltértem a tárgytól. Tulajdonképen csak annyit kellett volna előre bocsátanom, hogy Barsyékna! találkoztam Erzsível és daczára annak, hogy az egész esztendőt együtt töltöttük, mégis itt kezdődik a tulajdonképeni mese.

Tehát igen. Ott találkoztunk és minthogy igen bizalmas lábon állottunk, én nem vegyültem a zsebrévagott kezű gazdász fiatalság közé, hanem Erzsíhez ültem és

BLOCH ÁRMIN
a „hazai iparosarnokhoz“
MISKOLCZ, Széchenyi-utca 133.
„Oroszlángyógyesztár“ mellett.

Ajánlja dúsan felszerelt gyári raktárát menyasszonyi kelengyékben, kitűnő vásznak, szepességi asztalneműk, legdivatosabb kész fehérneműkben, saját gyártmányú kézi himzések, paplanok, elismert jó minőségben és jutányosabb árban, mint bárhol.

Kívánatra szakember kiküldetik kelengye vállalás céljából, avagy próbaküldemény bérmentve eszközölteik.

Vidékről való meglátogatás esetén 300 korona vételnél két másodosztályu menetjegy ára visszatérítetik.

Választási zászlók nagy raktára. — Zsebkendőkben folyton újdonságok. — Házi fonalakat elvállalok szövés céljából. — Már 20 korona postai megrendelésnél bérmentve. — Hazai ipar nagybani terjesztése.

kerületben izzó volt a légkör s az emberek napi munkájukat is elhanyagolták, foglalkozásukkal, kenyérkeresetükkel mitsem törődve, teljes odaadással nekiláttak a politikai harc előkészítésének. És folyt a korteskedés; kapacitáció, lelkesítés, ígéretek, ölelkezés; ezek voltak a munkához szokott iparos emberek napi foglalkozásai.

Az eredmény meg is látszott azon a hatalmas küzdelmen, mely a pártok között kifejlett s melynek végeredménye az, hogy: Farkas Ábrahám lett a rimaszombati választó kerület törvényesen megválasztott országgyűlési képviselője.

Maga a választás mindvégig komoly és szép lefolyású volt. Egyes apró incidensek, — mint ilyenkor mindig előfordulnak — most is megestek, de hát alkotmányos küzdelemben egy-két fejbeverés számot sem tesz. — Szándékosan nem irtunk a választás előtt arról a sok ostoba csínyről, melyet csak éretlen gyerkőcök engedhettek meg maguknak, hogy a házakat bemocskolták, az ablakokat beütötték, a járókelőket kiáltozásaikkal infesztálták. Csodálatos, hogy ez a szabadelvű párt részéről egyetlenegy esetben sem történt, hanem mindig az ellenzéki jelölt érdekében fardozók közül akadtak az ilyen izetlen és elítélendő cselekedetek végrehajtására kész alakok.

A mi még a választás idején és az eredmény kihirdetésekor történt, elítélendő és legnagyobb mértékben kárhözható botrány. A szabadelvű párt elnökének házába véletlen tévedés folytán behatolt 8 mesterlegény, azt hívén, hogy két kraszkói szavazóval valami visszaélés történt, de a csendőrök közbelépése után elintézték az ügyet s a támadók megnyugodva távoztak.

Éjfél tájban a vörös tollas inasok, kik a választás eredményének kihirdetését türelmetlenül várva orditoztak, vad üvöltésekkel és fütyölkéssel zavarták a jegyzőkönyvet szerkesztő bizottság nehéz munkáját. Ez a megvadult, neveletlen csürhe nép, melyet még jobban izgattak az óriási mértékben fanatizált asszonyok, mikor a választási elnök egy emelvényről az eredményt kihirdette, köveket zúdított az elnök és a bódé előtt lévő bizottság felé. A dobások szerencsére czélt tévesztettek, csupán 1—2 embert s egy katonát értek, s a bódé tetejét kissé mekpogatták, de minden jó érzésű embert fellázított, s a legnagyobb megbotránkozást provokálta ez a sajnálatos eset.

Teljes elismeréssel kell megemlékeznünk a választási elnök működéséről. Máriássy Andor pártatlanul, lelkiismeretesen, s a hol kellett, rigorozitással vezette a szavazást. Az elnökök és helyetteseik s az egész bizottság tapintatossága és helyes magatartása nagyban előmozdította azt, hogy a választás sima lefolyású volt. Alig néhány szavazat utasított vissza, s csak akkor fakadt ki bosszusan a választási elnök, mikor a függetlenségi párt részére önmagukkal tehetetlen embereket hoztak, kiknek nincs is szavazati joguk.

A választás lefolyásáról következőkben referálunk:

nagy beszélgetésünk a fiuk között élénk érdeklődést, a hallgatag leányok között pedig szemmel látható irigységet keltett. Mert — mondjanak bár önök elbizakodottnak — én voltam a legfessebb és „városi” gavallér.

Erzsi a szokott kérdésekkel rohan rám. (Azért beszélt sokat s kellett gyűlöletet a többiekben.)

— Hol van Gyurka, mit csinál Gyurka, mit beszélt Gyurka, mikor utazik Gyurka, mikor vizsgázik Gyurka...

— Kérem maga nagyon kegyetlen — felelém — mindig csak Gyurka és sohasem Vilma.

— De mikor úgy szeretem, — és mit is mondjak Vilmáról?

— Mit...? mindent, mit csinál, mit beszél, szeret-e még...

— Haragszik magára, mert feléje sem néz, mindig csak majlisozik és lumpol.

— Esküszöm magának, hogy ez az utolsó mulatság, ez után szolid leszek.

— Ugyis vége a majlisoknak, ha eső lesz.

— Szolid leszek, elhatároztam, hogy vele foglalkozom. Leirom szerelmemet naponkint a naplomba, verseket közlök az újságban róla, mert szeretem őt, most látom csak, hogy tudok szeretni Plátó szerelmével, azzal az ideális, vágyakozó, epedő szerelemmel.

— Csakhogy belátja, hogy ez a valódi szerelem.

— Oh ha tudná, hogy megutáltam e folytonos mulatságot, e flirtelést ez érzéki... oh... ha tudná, hogy vágyom néha utána, mily isteni érzések, mikor éjjel fáradtan ágyamra dőlök és eszembe jut ő, — ő a tiszta, az édes, a ki most pihen és ártatlan álmainak tárgya egy üres szív, az én üres szívem, mely megveti a nemes szerelmet és bolond eszével a sentimentális szerelem hívének esküdt fel...!

— Mérsékelje magát kérem, nézze, ugy kiabál, hogy az egész társaság ránk figyel.

— Ah, mit törődöm a falusi néppel, mikor csordultig megtelt szívemet Ön előtt kiönthetem. Nem tudja mennyit szenvedek. Vágyom szeretni, lángoló, forró szerelemmel egyet, csak egyet, egyetlen egyet és örökre. Eddig nem tudtam soká szeretni, olyan volt szerelmem, mint a virág illata eltűnt, elveszett és ott hagyott en-

A hetek óta tartó izgatottság a rimaszombati választókerületben előre jelezte, hogy a 2-án tartandó képviselőválasztáson heves küzdelem lesz, s így az egész kerületben fokozott, élénk érdeklődéssel tekintettek az alkotmányos küzdelem elé. Folyó hó 1-én megérkezett Miskolcra két század gyalogság a 65-ik gyalogezredből egy alezredes és több tiszt vezénylete alatt s még aznap este átjött Rimaszécsről az Egerből odarendelt egy század gyalogság. A csendőrség létszáma 23-ra egészítették ki s az őrszolgák már előző éjjel és aznap folyton czirkáltak.

Reggel 7 órakor már fel volt állítva a katonai kordon s ekkor gyülekezett össze a Farkas-párt a főtéri iroda előtt, honnan nagy számmal vonultak ki Molnár József pártelnök vezetésével az állomáshoz a Tiszlecz felől érkező vonat fogadására. A perronon elhelyezkedett a mintegy száz tagból álló bizottság, a sinek mentén álltak a zászlósok s a zenekar. 8 óra tájban vig zenező mellett robogott be a 36 személyszállító kocsi álló zsufolóság megtöltött különvonat, melynek érkezése valóban impozáns volt. — A tiszlecz gyári zenekar messzire hallhatóan harsogta az indulót, a cigányzenekar a Kossuth-nótát s szűnni nem akaró lelkes éljenzések hangjait vitte tova a reggeli szellő. — A kocsik ablakából lengő tömérdek zászlót meglöbögötték az érkező s folyton lelkesen éljenző szavazók. — Több mint 900 ember egy csomó zenekarral, magasra emelve a Farkas Ábrahám nevével ékesített zászlókat, az értelmiség köréből alakult százas rendező-bizottság által vont kordon között vonult be a városba. A tömör sorokból alakult falanx impozáns látványt nyújtott, élén a pompás lovasokkal: Farkas Zoltánnal és Hanvay Józseffel.

Igy vonultak fel az Erzsébet-terre, hol a régi megyeháza szemből elhelyezkedtek. Ez alatt megérkezett a Szuhavölgy, s a Farkas-párti szavazók a Zöldfán, a Török-pártiak a Vásár-teren szálltak le.

Nemsokára az első különvonat után jött a másik, mely a Török-párti szavazókat hozta. Mintegy 5—600 embert hozott ez a vonat is, s az érkezőket óriási lelkesedéssel fogadták. A vonatról való leszállás után rendekbe sorakoztak s az Andrássy-uton és Hunyadi-utcán át bevonultak tanyájukra.

Már 9 óra felé járt az idő, mikor a templom két oldalán felállított bódékban a munka megkezdődött és 9 órakor az elnök Máriássy Andor megnyitotta a választási eljárást.

A szavazást Rimaszombat városa kezdte meg, s ugyanekkor a másik bódében, hol a szavazatszedő küldöttség Bodon József és dr. Szabó Károly elnöke alatt működött, szavazott Antallala s utána Forgácsfala község.

Rimaszombat Farkas-párti választói kezdték a szavazást, s ekkor leszálltak 205-en Farkas Ábrahámra, utánuk 146-an Török Gyulára. (Az egész választás alatt Rimaszombatról a lisztában kitüntetett 599 választó közül 445 szavazott le, — mintegy 80-an elköltöztek vagy elhaltak. Farkasra szavazott 226, Törökre 210.)

Azután jöttek a községek sorban. A választási elnök előtt leszálltak: Tiszlecz, Fűrész, Hacsava, Nyustya, Likér, Rimabrézó, Rimabánya, Rimaszaluzsány, Keczege, Priboly, Ráho, Kraszkó, Tóthegymeg, Varbócz, Felső és Alsó-Szkalnok, Bakos-Török és Orlaj-Török.

A küldöttségi elnök előtt: Kokova Klenőcz, Rimócza, Rimalehota, Válykó, Szelecz, Pongyelok, Nagy-Szuha, Fazekas-Zsaluzsány, Susány, Osgyán, Tamáslala, Cserencsény, Felső és Alsó-Pokorág, Zeherje.

Délután 3 órakor, a szavazatok aránya ez volt:
Farkas: 694.
Török: 375.
5 órakor: Farkas: 989.
Török: 551.
6 órakor: Farkas: 1114.
Török: 661.
7 órakor: Farkas: 1241.
Török: 833.

Esti 8 órakor a községek leszálltak az elnök előtt, s azok éltek joggal, kik a sorrendben nem jöhettek. A másik bódében 1/9-órát ért véget a községek szavazása. A záróra kitűzetett 10 órára. — Ez idő alatt szalngóztak még egyes szavazók; jelentkeztek olyanok is,

gem megmérhetetlen vágygallyal újabb szerelem után, a valódi után. Tudom, érzem, hogy Vilmát nagyon szeretem és hogy ő lesz a valódi, örök szerelmem, melyről annyit álmodoztam.

Ezalatt visszakerült az erdőből a megázott elemőzsia is. A társaság megzavarta bizalmas csevegésünket, mert elkövetkeztek a zongorázással egybekötött énekproduktiók, melyekben nekem is részem volt. Mély bariton hangommal általános érdeklődés tárgya lettem. (Szegények!) Csutorás Pista vállig erősítette, hogy Szlavianszky Nadina orosz daltársulatának basso profundája hozzám képest kis Miska. Dícsőséget aratván, leültem babérjaimra Erzsi mellé. Míg a többiek danoltak, mi megint csevegtünk:

— Igaz, már rég akartam megkérdezni; most magáról eszembe jutott, van Gyurkának hangja?

— Oh igen, jó hangja van. (Pedig tudtam, hogy hallása sincs szegénynek, de nem akartam az illúzióját rontani.)

— Szeretném hallani egyszer, ha eldolaná a kedvenc dalomat.

— „Ha az Isten nem egymásnak” — azt?

— Azt! Tudja néha ugy elmerengek e dal fölött, sirok magamban, boldogtalan vagyok és nem tudom miért. Szeretnék meghalni, vagy apácának menni, hogy mindig ilyen maradjon a Gyurka képe és a boldog szerelem szívemben, mert tudja-e, hogy nagyon boldog vagyok, mert ő szeret engem, — de tényleg szeret, megvallotta...

— Tudom, nekem is megmondta.

— Higyje el nekem, hogy én nagyon szeretem őt, ugy a mint van, ugy a hogy tesz, szeretem, ha hogy kikerül, szeretem, mert nem beszél nekem szerelméről, szeretem... szóval én boldog vagyok!

— És mégis mért sir, mikor azt a nótát éneklí?

— Tudja az ég mért van az...

— Én tudom...

— Nem, ne értsen félre, soha, sohasem gondoltam arra, hogy valaha az ő neje legyek, vagy hogy őt valaha valaha... hát... hogy valaha megcsókoljam, vagy mi, nem, azt nem!

Én ugy érzem, hogy ha ő engem egyszer meg-

kik már egyszer leszálltak, olyanok is, a kik már meghaltak vagy Amerikába költöztek, s olyanok is, kik betegek vagy szavazattal nem bírnak. Persze a sajnálatos jelenetek mellett nem hiányoztak a humorosak sem, s akadtak, kik ugyancsak erősen tiltakoztak és ágáltak azért, mert az ő nevük a választási lisztában nem szerepel.

Pontban 10 órakor a választási elnök a bizottsági tagok leszállása után befejezték jelentette ki a választást. Ekkor a számadatok ezek voltak:

A választási elnöknek leszálltak:
Farkasra: 671. Törökre: 583 választó.

A küldöttségi elnöknek Farkasra: 663. Törökre 432, s így Farkas Ábrahám 1334, Török Gyula 1015 szavazatot nyert.

Ezután a jegyzőkönyveket készítették el s éjjelkor hirdette ki az elnök az eredményt, hogy **Farkas Ábrahám 319 szavazattal a rimaszombati kerület törvényesen megválasztott képviselője**

A Farkas-párt az elnöknek a választókhöz intézett szép szavait s az eredményt lelkes éljenzésekkel fogadta s tulharsogta a tulsó oldalon levő tömeg zajongását. A lármas és kövekkel dobálódzó népséget a katonaság kiszorította a térről s a választók lelkes csoportja által kísérvé az elnök a megválasztott képviselőnek elvitte a mandátumot s azt lendületes beszéd kíséretében adta át. Az új képviselő válaszában hangsúlyozta, hogy kerülete érdekei mindenek fölött valók lesznek és megköszönte a belé helyezett kitüntető bizalmat. — Már jóval elmúlt éjjél mikor szétoszlottak a választók. A csendőrség és katonaság egész éjjel őrszolgát tartott; esendzavarás nem történt, csak egyszer-kétszer visszhangzott az éjszakában hogy: „**Éljen Farkas Ábrahám!**”

A vármegye többi kerületéből következőkben referálunk:

Rimaszécsen egyhangulag megválasztott nagy lelkesedéssel Fáy István függetlenségi párti képviselő.

Putnokon délnél 12 órakor Putnok Mór 427, Hevessy Bertalan 169 szavazatot kapott, délután 2 órakor Putnok Mór 659, Hevessy 411. Este 7 órakor Putnok Mór 1067 szavazattal Hevessy Bertalan 721 szavazata ellenében 346 szótöbbséggel megválasztott.

Köviben Szentiványi Árpád választott meg Hevessy Elemér függetlenségi pártival szemben.

Jolsván Kubinyi Géza 644 szótöbbséggel választották meg az Ugron-párti Golda János ellen.

Rozsnyón gróf Andrássy Géza 1188, dr. Hódinka Tivadar 1090 szavazatot kapott s így Andrássy Géza gróf 98 szavazattal győzött heves küzdelem után.

A képviselőválasztásokból még annyi érdekel minket, hogy Budapesten az itteni származású Bernáth István Falk Miksával szemben 307 szavazattal maradt kisebbségben, dr. Szeless Ödön a dédesi jelöltségtől visszalépett, Draskóczy László Szarvason Kresmarik János szabadelvűpártival szemben 47 szavazattal maradt kisebbségben, Belényesen pedig dr. Barta (Schweighofer) Ferenczet függetlenségi programmal megválasztották Gajary Ödön ellenében.

Városi közgyűlés.

Rimaszombat város képviselőtestülete f. hó 25 ikén — mint már jeleztük — közgyűlést tartott Kishonthy Gyula h. polgármester elnöke alatt. A gyűlésen a bizottsági tagok szép számmal jelentek meg, de a polgárság nagy része távol volt s így a város szervezeti szabályrendeletének módosítása és a tisztviselők fizetésrendezési ügye nem tárgyalott, hanem Samarjay János indítványa folytán a bizottság erre vonatkozó előterjesztését és javaslatát nyomtatásban szétosztják a képviselőtestület tagjai között s tárgyalásra október 7-iki közgyűlésre tűzik ki.

A közgyűlés a községi ipariskola felügyelő-bizottságának tagjait, kiknek megbízatásuk lejárt, három évre

csókolna, vége volna mindennek köztünk, ledölné az a templom, melyet én az ő képének szívemben emeltem.

— Nagyon platonikus.

— Sőt tovább megyek, ha valaki szerelmet vallana nekem, imádná, én nem fordulnék el Gyurkától, nem tudnám türni, hogy bárki megöleljen, vagy pláne megcsókoljon, azt gondolnám, hogy ezzel vétének Gyurka szent eszménye ellen és megszentelteleníteném az eszményképem templomát. En ugy érzem, hogy nekem tisztának és érintetlennek kell maradnom még akkor is, ha Gyurka nem jön értem.

— Ahá, most már értem, tehát azért gondolja, hogy jó volna apácának menni, ha Gyurka mást szeretne, no de hiszen szereti Önt.

— No igen, hiszen szeret, de nem azért, — maga azt nem érti, a lányok másként szeretnek mint a fiúk. A mi szerelmünk rejtély önmagunk előtt, boldogok vagyunk, és a mellett képesek vagyunk órákig zokogni. Hogy miért van az, azt nem tudom. Talán azért, mert a természet nem adott nekünk erőt a kezdeményezésre, hogy csak várakozó, passzív szerepre vagyunk kárhoztatva, talán azért, mert ezzel megnyugtatjuk szívünket, mikor szerelmünkkel nem tudunk bírni, vagy azért sirunk, mert érdemtelenségnek gondoljuk magunkat ahhoz a férfihoz, ki a sok szép és jó leány közül éppen bennünket választott ki, szóval én nem tudom ezt megmagyarázni, csak azt tudom, hogy szeretek egyet, de a többit, ha szent szerelmemben megzavar, gyűlölöm és hogy szerelmem miatt néha bánatom van.

— Es boldog?

— Nagyon!

— Meg kell tanulnom e szerelmet — kiáltottam fel lelkesülten — érzem, hogy az én szívem is így van alkotva, ilyen szerelemre van teremtve. Hiába mondja bárki is, hogy csapodár Don Juan vagyok, én érzem, hogy mátol kezdve csak ő lesz az egyedüli a kit szeretni fogok, — Erzsi! én hivatást érzek egyet szeretni, egyért építeni, egyért rajongani, érte, Vilmaért, e szentért! Az én keblem is templom lesz, hol az ő eszményképe bevehetetlen szánok között el lesz rejtve és ott fogom őt imádni. Oh Vilma szent eszményképem, imádlak!

Igy beszélgettünk, de a társaság, e kellemetlen be-

ujból megválasztotta s tudomásul vette a felügyelő-bizottságnak az 1900—1901-iki számadásokra vonatkozó előterjesztését. A számadások szerint a bevétel és kiadás egyaránt 3108 kor. 68 fill. volt. A számadás felterjesztetik a tanfelügyelőséghez és a vallás- és közoktatásügyi miniszteriumhoz. A közgyűlés megbizta a tanácsot azzal is, hogy az ipariskola állami kezelésbe leendő átvétele iránt lépéseket tegyen. Ez ipariskola 1901—1902-re vonatkozó költségvetése bevételét összegében 2340 korona, kiadási összegében 3350 kor. 50 fillér, tehát 1015 kor. 50 fill. fedezetlen hiánnyal megállapítatik. E hiány fedezésére államsegélyt fognak kérni s amennyiben ezt elnyerni nem sikerülne, úgy az a dologi és rendkívüli kiadásokból lesz megtakarítandó és ekként fedezendő. Az iparosságok tovább képző szakrajtanfolyamának múlt évi számadása 449 kor. 44 fill. bevételi s 426 kor. 08 fillér kiadási összeggel zárult, az 1901—1902-iki költségvetés fedezeti összege 87 kor. 36 fillér, szükségleti összege 502 korona; a hiány tehát 414 kor. 64 fillér, melynek államsegélyként való kiutalványozását a miniszteriumnál kérelmezni fogja a város. — A szegények intézetének 1902. évi költségirányzatát beterjesztette dr. Szabó Károly felügyelő. A számadás bevételi és kiadási összegében 3251 kor. 22 fillér összeget tüntet fel és ezt a közgyűlés tudomásul vette.

A városi virilisek jövő évi névjegyzékének összeállítására a közgyűlés kiküldte Baksay István, dr. Löcherer Tamás, Soós Ferenc bizottsági tagokat és dr. Kovács László főjegyzőt.

A városi képviselők új választására vonatkozó előmunkálatok megejtése céljából, a névjegyzék összeállítására szintén bizottság küldetett ki, melynek tagjai: Dapsy József, ifj. Sütő István, dr. Zehery István és ifj. Glaufl Pál aljegyző. A választások alkalmával a város ismét két kerületre lesz osztva.

A közgyűlés Koreny Józsefnek a budapesti iparművészeti iskola látogatásában és tehetsége fejlesztésében támogatni óhajtván, a fiatal ember kérvénye folytán részére 200 korona segélyt szavazott meg, Kovács István és Pál András földmives iskolai tanulóknak pedig a városi ösztöndíjat az 1901—1902. évre is adományozta.

A rimaszombati kerületi betegsegélyző pénztár azt kérelmezte a várostól, hogy a tartalékalapot képező öszszegről szóló betétkönyvet a városi pénztárnál helyezhesse el. A tanács ezt nem tartotta teljesíthetőnek s a közgyűlés is napirendre tért a kérvény fölött, valamint a Michnay Pál városi kertész végkielégítés iránt beadott kérvénye fölött is.

A régi vármegyeház épület javítási és átalakítási költségeinek 4000 koronának a törzsvagyomból való fedeztetését a közgyűlés a tanács javaslatára kimondta; majd ezután a helybeli származású most balassa-gyarmati lakos Csordás János keresetképtelen egyének havi 4 kor. segélyt szavazott meg.

A helybeli róm. kath. és az ág. ev. egyház felebezése a lelleszi javadalmas ügyében élnék vitát és kinos incidenseket keltett, amennyiben a perújítás ügyében hozott közgyűlési határozat még nem foganatosított s bár egy éven belül még 3 havi idő van rá, azonban eddig is csak kicsinyes okok miatt szenvedett halasztást az ügy, melynek a közgyűlésen való perterváltása igen kellemetlenül érintette a jelenlevőket. Konstaltattott, hogy a perújítás teendőivel a közgyűlés Insttútorisz Endre városi ügyész bízta meg s így az eljárás rövidesen meg fog indittatni. Az egyházak felebezését és az ev. ref. egyház jogfenntartási érvénytel bíró beadványát felsőbb fórumhoz terjesztik elbírálás és döntés végett.

A régi vármegyei székházra vonatkozólag a kincstárral kötött szerződés jóváhagyása már nem volt tárgyalható az idő előrehaladottsága miatt s így az a jövő közgyűlésre maradt.

A közgyűlés folyamán felolvasztott a szervezeti szabályrendelet módosítására vonatkozó előterjesztés is, mely szerint a gazdasági tanácsosi és közgyámi állás beszüntetése javasoltatik s előbbi teendőit egy gazda, az erdész és mérnök, az utóbbiét az aljegyző végeznék. A két állás beszüntetésével rendelkezésre álló 2000 koroná-

ból a polgármester fizetése 800 koronával, az árvaszéki előadóé 600, a mérnöké 200, az erdészé 200, az aljegyző 200 koronával emeltetnek. — A városi gazda fizetését 138 kor. 70 fillérral javítva 800 koronára emelnék. — Lakkér címén a polgármesternek 600, rendőrkapitányának 500, főjegyzőnek 500, árvaszéki előadónak 500, aljegyzőnek 400, mérnöknek 400, közigazgatási tanácsosnak 400, számtanácsosnak 400, ügyésznek 400, árvaszéki ügyésznek 400, orvosnak 400, pénztárnoknak 400, alkaptányának 400, adópenztárnoknak 400, adóellenőrnek 300, adótisztnek 300, iktató-kiadónak 300, közigazgatási irnoknak 300, anyakönyvi irnoknak 300, adóhivatali irnoknak 300, adóvégrehajtónak 300 korona megállapítását javasolja az előterjesztés. Így a gazda fizetését javításával együtt 8338 kor. 70 fillér kiadás többlettel járna a tisztviselők fizetésrendezése, mi felett a jövő közgyűlés fog dönteni.

Hirek és vegyesek.

Lapunk jelen száma első e negyedikében. Olvasóink láthatják azt a lankadatlan törekvést, melyvel igyekszünk e vármegye központjában egy minden tekintetben megfelelő, a közélet mozgalmairól hű tükröt mutató, nyugodt komolysággal és változatosan összeállított hírlapot fenntartani és azt fejleszteni. A közönség erkölcsi támogatása mellett szükséges azonban az anyagi pártfogás is, mert a lap kiállítása, szétküldése költséges.

Felhívjuk tehát lapunk eddigi előfizetőit és barátait az előfizetésre, s illetve a régeinek megújítására. Az előfizetési díjjal hátrálékosokat pedig tisztelettel kérjük, hogy hátrálékaikat sziveskedjenek haladéktalanul beküldeni. Sajnos, hogy olyanok is vannak, kik évek óta nem tettek eleget kötelezettségüknek.

Lapunkat a t. olvasóközönség jóindulatába ajánljuk. Rimaszombat, 1901. szeptember 25.

A „Gömör-Kishont” kiadóhivatala.

Fejedelmi vendégek Gömörben. Koburg Fülöp herceg — mint halljuk — f. hó 1-én Poprádon át Pusztamezőre érkezett Kóburg Ágost herceggel és Keresztély schlesvigholsteini herceggel együtt. Ugyancsak akkor érkezett oda Günther holsteini herceg nejevel Dóra főherceggasszonnyal. A fejedelmi vendégek Koburg Fülöp herceg garami erdejében fog-nak vadászni.

Halálozás. Megyénk egyik régi, munkás tisztviselője dőlt ki e napokban az elők sorából gróf Almássy Arthur — a közkeveltségnek örvendett „Túri gróf” — a rimaszécsi járás kedvelt főszolgabírája, m. hó 29-én hosszú betegeskedés után, 44 éves korában Tornos-Németiben meghalt. Kihűlt tetemeit Feledre hozták, hol f. hó 3-án délelőtt, több megyei előkelőség s a rokonság ösztöne részvételével helyezték örök nyugalomra. Az élete javakorában elhunyt Zsadányi és Török-Szentmiklósi gróf Almássy Arthurt neje szül. Izsépy Etelka, leánya Marianne s testvéreinek kívül kiterjedt rokonság mélyen lesújtva gyászolja. Béke poraira!

Követendő szép példa. A sárospataki ev. ref. főiskola tanári kara saját adakozásával megkezdve a Vay-Mocsáry-féle alapra új gyűjtést indított. Az alap 50 évig érintetlenül kamatozik s csak akkor fordítható az iskola költségeire, különösen a tanárok fizetésének javítására. Az alapra a tanári kar jelentékeny adományához csakhamar Sárospatak és vidéke értelmisége nagy összegekkel adakozott. De sőt a volt tanítványok is szép példáját szolgáltatják a kegyeletnek. Köztük első helyen jár a szép példával a pataki főiskola volt tanítványa és büszkesége, városunknak általánosan tisztelt és nagybecsült tagja Baksay István kir. tanácsos, a ki 200 koronát küldött a nemes célra. A kegyeletes szép tett önmagát dicséri!

Halálozás. Egy városunk s vármegyénkben is általános tiszteletnek örvendett urnó elhunyt mély gyászba borította Lukács Géza vármegyei főjegyző családját. Özv. Kövecsesi Dancs Gyuláné, szül. Lukács Ilona asszony életének 54-ik évében Miskolcson szeptember hó 30-án elhunyt. Temetése október hó 2-án Kövecsesen ment

— Miért? . . . kiáltott fel élénken, mert tudta, hogy most bajának dicsérete fog következni.

— Hát csak azért, mert maga olyan csinos, ügyes és kedves teremtés.

— Köszönöm, köszönöm, de ön téved, ő bizonyára tudja bajaimat szintén becsülni és tud értem hevülni, de nem mutatja.

— Dehogyan tud, ha nem mondta eddig Önnek, úgy nem tud, mert nekem kőből kellene lennem, hogy ellenálljak az Ön bajainak és hogy ne mondjam gyönyörűnek, kívánatosnak, szeretetre méltónak.

— No! kérem — mondá komolyan — ön vét az illem ellen és Vilmája ellen is, mert udvarolni kezd.

— Pardon. Csak szabad mondanom, hogy ez a . . . milyen virágot válasszak, szegfű itt szép és hogy szeretném letépni; ezzel még nem vétettem az illem ellen. Különben is, mi sokkal bizalmasabb barátságban vagyunk, semhogy az illemet megsérthetnők.

— Hát jó, jó — de szerelme ellen vét, ha . . .

— Szerelmem ellen? Nem, hiszen én csak tényeket konstatalok. — Bár ebben a pillanatban, bocsásson meg, nem tehetek róla, úgy érzem, mintha nem szeretném Vilmát.

— Nem értem Önt.

— Bocsásson meg, de én úgy érzem, hogy Ön engem ebben a pillanatban elbájozt, meghódított, úgy érzem, hogy már nem Vilmát, hanem magát szeretem.

— De az Istenért, csak nem kezd nekem szerelmem vallani.

— Nos nem! Ha azt hiszi, hogy úgy szereti Gyurkát, hogy el nem tudnám tántorítani, úgy inkább elhallgatom, nehogy lelkiismereti furdalásaim legyenek, ha Gyurkától elidegeníteném, mert tudom, hogy Gyurkának komoly a szerelme és komoly a szándéka is, holott az én szerelmem talán muló. De . . . de hiszen azok után, a miket délelőtt mondtott, talán mégsem lesz oly vesélyes, ha elmondom Önnek, mit érzek most.

— Ráismerek, maga a javíthatatlan csapodár Don Juan.

— És higgye el nekem, hogy nagyon szerencsétlen vagyok. Becsületesre mondom, hogy e pillanatban megszerettem Önt és ha tudom, hogy hiv marad Gyurkához,

végbe nagy részvét mellett. Haláláról a gyászoló család a következő jelentést adta ki: „Alulírottak a maguk és számos rokonuk nevében fájó szívvel jelentik a jó édes anyának, testvérnek és rokonnak özv. Kövecsesi Dancs Gyuláné szül. Lukács Ilka asszonynak életének 54-ik, özvegyiségének 16-ik évében szeptember 30-án este 8 óraker hosszas és kinos szenvedés után történt elhunytát. A jóságos lélek földi része október hó 2-án d. u. 3 óraker fog Kövecsesen az ev. ref. egyház szertartása szerint a családi sírba elhelyezni. Szeretet volt egész élete, áldott legyen emléke! — Soltész Nagy Albertné szül. Dancs Erzsike, Soltész Nagy Albert, Lukács Géza és neje, Lukács Irma, Lukács Árpád, Lukács Béla, Lukács Ida. — Mély részvéttel osztozunk a tiszteletreméltó rokonság gyászában.

Főszolgabíró választás. A feledi főszolgabírói állás, a gróf Almássy Arthur elhunytával megüresedett. Már előbb megindultak az állás betöltése tárgyában kombinációk és a pályázati előkészületek. Úgy halljuk, hogy az állásra komoly jelölt, Osváth Dániel, tornallyai tb. főszolgabíró, ki a közigazgatás terén vármegyénk tisztikarának egyik kiváló tehetségű tagja. A másik jelölt: Jankovich Ottokár, rozsnyói tb. szolgabíró, ki közigazgatási téren való működését, a boszniai kormányzóságnál kezdte s mint tehetséges, szép képzettségű fiatal ember, méltán számíthat az előhaladásra.

Templomszentelési ünnepély Sumjácson.

Diszes és előkelő közönség előtt végezte szeptember hó 29-én a nagytudományú és lelkes hazafiasságáról ország-szerete ismert dr. Vályi János eperjesi görög. kath. püspök ur ő méltósága a három év előtt elhamvasztott és most hamvaiból újra legdzsesebben felemelkedett sumjáczi görög. kath. templomot. Egyházmegyéje összszeretében álló illustris főpap már az előtti napon érkezett Poprádon át a romjaiból felépült Sumjáczi községbe, az utközben eső Vernár és Telgárt görög. kath. papja és hívei, valamint a hercegi vasgyár igazgatója és a járási főszolgabíró által szívélyes óvációkban részesítve — kíséretül hozván magával főt. Petricsko Miklós kano-nok, főt. Kovaliczky Zeno titkárt, főt. Kiczák János vezetése mellett egy 16 tagból álló papnöveldei énekkart és a humoros kedélyű főgyógyészt Smolikovics Szilárd urakat. — Az ünnepély reggeli 8 óraker kezdődött; a csinosan díszített templom mihamar megtelt a vidékről odasereglett intelligencia és a szomszédos községek nagy számu más felekezetekhez tartozó hívekkel, kiknek nagy része csak a zsufolásig megtelt templom falain kívül végezhetette áhitatosságát — 14 római és görög kath. lelkész segédlete mellett végezte a felszentelés és mutatta be a szent miseáldozatot, ragyogó ornatibusban a nyájas főpásztor szívhöz szóló beszédben ismertette az ünnepély fontosságát. Az egyházi szertartások végeztével, melyeknél a kitünően szervezett papnöveldei énekkar működött közre és ragadta magával a jelenvoltakat — kezdődtek a tisztelgések, melyek sorát a római kath. pap-ság nyitotta meg, utána következett a garami ág. ev. fiók egyház legszívesebben fogadott küldöttsége, — a görög kath. tanítói kar, — községi előjáróság, jegyzői kar, végül a sumjáczi község felépítésénél leghatásosabban közreműködött volt méltóságos Hámos László főispán, Bornemisza László alispán és Mihalik Dezső hercegi joggyűi igazgató, kikkel hosszabb ideig legszívélyesebben társalgott a mindnyájok nagybecsülését megnyert főpásztor. — Ennek utána főt. Zapotocky Endre helybeli esperes-plebános ur, mint házi gazda vezette a mintegy 70 főre összegyűlt intelligens társaságot az egyik iskola teremben gazdagon terített asztalhoz, hol is a 3-ik fogás után felemelkedett a méltóságos püspök ur és először ékes szavakkal mondott pohárköszöntőt a szentséges pápára, mint a r. kath. és görög kath. egyházak közös fejére, melyet úgy, mit a legalkotmányosabb felséges apostoli királyra mondott felköszöntőt az asztaltársaság állva hallgatott meg és viharosan megéljenzett, — folytatásában felköszönté fenségese Szász-Coburg-Gothai Fülöp herceget, kinek nemes bőkezű adományaiból épült főleg az ujonnan felszentelt templom, éltette végre a jelenlevő főispán és alispán urakat, kik fáradságot nem ismerve nemes feláldozással buzgólkod-

nagyon, de nagyon fogok szenvedni. Ez lesz az én tragicumom. Nem tudok szeretni képeket, mint Ön, én csak a jelent, a boldog jelent . . .

— Délelőtt mást mondott.

— Mást, de nem hazudtam. Szeretem Vilmát, néha jól esik felidézni képét, de a mit most érzek, az egészen más. Valami meleg érzés járja át minden tagomat, szeretnék ölelni és elveszni, vagy levegővé változni, hogy örökké átölelve tarthassam Önt.

— Legalább ne sértgessen.

— Bocsássa meg nekem, nem tudom mit beszélek, ha már rabjává lettem, legalább hallgassa meg panaszomat.

Eközben messze elhaladtunk a sűrű bokrok között. En megfedekeztem mindenről. Csak egy gondolat uralkodott fölöttem, hogy ő szép, hogy én örült vagyok, ha megcsókolom, hogy megvetésre méltó gazember vagyok, ha megcsókolom itt, mikor védtelenül áll, de nem tehetek róla, meg kell őt csókolnom. Meg azt a piros ajkát, meg azt a hófehér keblet. Reszkettem minden tagomban. Szerettem volna még sokat mondani, de nem volt időm, mert valami belső kényszer sürgetett: öleld meg!

Megöleltem . . . és ő sírva borult kebelemre. Meg voltam lepetve. A délelőtt mondtottak, az iméuti visszautasítás és érelyes ellentállás után a dolog meglepett.

— Tehát mégis szeret?

— Ne kérdezzen, annyira össze vagyok zavarva, hogy nem is tudom, magát szeretem-e vagy Gyurkát.

* * *

Eddig az én mesém. A lelkiismeretes mamák hamar megtaláltak bennünket, de már akkor nem láttak semmit.

Erzi azóta engem szeret, soha nem említi Gyurkát, valaminthogy én sem Vilmát. És én Erzsit el is fogom venni. De különös is a szerelmem! Egy gyenge pillanat, egy véletlen tekintet egy hófehér kebelre, romba dönti a legszebb szerelmi elméletet. Mégis csak igaz, hogy az elmélet sohasem állja ki a gyakorlatot.

avatkozó megint követelte részét tőlünk. Kénytelenek voltunk félbeszakítani a beszélgetést és egy unalmas társasjáték martalékává lennünk. Ki is volt az a számár, a ki a társasjátékot kigondolta, a mulató ifjuságnak e rémét. Kétségbe voltam esve. Mennyi mindent szerettem volna meg Erzsinek elmondani és ő is nekem s ime egy véletlenül eldobott jelszó: játszunk társas játékot! tönkre tett mindent. Atok a jelszavakra! Mennyi szerencsétlenségnek és bajnak voltak okozói a jelszavak. Csak egy példát a sok közül: a mult században valakinek eszébe jutott Franciaországban egy jelszó „Melyik a harmadik rend” és ime ez a francia forradalomra, a király és királyné gillotin alá hurezolására és tengernyi vérontásra vezetett.

Bocsásson meg nekem, hogy eltérek, de nem tudom mérsékelni haragomat, ha egy jelszóról van szó. Nagyon dühös voltam, de haragomat némileg lecsillapította az a körülmény, hogy az eső eláilott, a nap kisütött és a ház melletti nagy kertben ebédeltünk.

Ha itt az újságban leírnám mit ettünk, csak a házi asszony konyhájának csinálnék veszedelmes reklamot. A szegény ezentul nem győzné vendégeit ellátni. Azért hát nem írom le, de azt sem, hogy telt el az ebéd, melyen olyan jól mulattunk, annyit neveltünk, annyit ettünk, ittunk, hogy nehéz volna egyszerre leírni. Csak azt jegyzem meg örömmel, hogy az ebéd végeztével megint a társaság mindenféle játékot és kiki azzal mulatott, a kivel akart.

— Csakhogy folytathatom a beszélgetést Erzsivel — gondolám. Karonfogtam Erzsit és vittem sétálni, úgy, mint a többi urak tették. Sokáig sétáltunk így kettesként a rengeteg kertben, mely valóságos erdőnek mondható, de a régi thémára sehogy se tudtunk visszatérni. Az én, bortól kicsit csillogó szemem szünet nélkül hölgyemnek decolletált keblén és ringó csipőjén merengett. Nem tudtam uralkodni magamon. Hozzám simult a kicsi . . . hiába én nem vagyok fából, se kőből teremtve.

— Istenem, — kezdtem nyugtalanul — mily ügyetlen is az a Gyurka, hogy magát nem . . .

— Mit nem szeret? — kiáltott fel ijedten.

— Nem az, hanem, hogy hideg tud maradni maga mellett.

